

Antihjälp

Ska du be om hjälp får du se till att du får hjälpen som du frågat efter.

Annars får du en paketylösning som inte alls uppfyller det du bett om.

Då ber du inte om hjälp trots tydliga tecken på hjälpbehov.
Ingen hjälp.

Att man ska vara tvungen att be om något som man ej kommer att få utan istället få något helt annat.

Det är som att gå mot strömmen.

En omöjlighet att förbättra livsstandarden när du har alla odds emot dig.

Eller så blir du behandlad som om du var efterbliven.

Säger du ifrån blir du obekväm och riskerar att bli avhyst.

Livet är som ett stort moment 22.

Det ska göras utredningar. Allt ska sättas under lupp.

Det tillåts inga misslyckanden, då blir det tillbaka till ruta ett.

Jag tror att människor misslyckas för ingen är ju perfekt.

Jag kommer att misslyckas. För det är inte lätt att förändra.

Jag gör gärna som jag alltid har gjort för det är det jag är bäst på och det är det jag känner mig trygg med.

Att misslyckas ger mig en sorts trygghet för då finns det inga krav kvar.

Men jag gör motstånd. Försöker gå omvägar, tar en dag i taget. Håller mig hemma och så mycket mer för att inte halka ner i avgrunden. Jag är så avskärmad och tvingar på mig en ofrivillig ensamhet.

Det är inte lätt att bära omkring på alla dessa känslor som spelar mig ett dagligt spratt.

Kanske lite feg och rädd för en annan verklighet. Min verklighet är inte den samma som alla andras.

Står på egna ben på solid grund och kraftigt avskärmad också från min egen verklighet.

Text och illustration: Leo